

колко-то живѣ въ дома онаго преселника. Поднися за десять години и хотя да виде че ся лишечина по вече-то отъ неговы-те другари, не рачи никогда нхнаго примѣра да послѣдува и казуваше: Азъ ми ся заплати да работимъ десять години, ставамъ прочее крадецъ близъ царя, ако бы да ся откажемъ отъ обѣщаніе-те си. Ако оный воевода, чловѣкъ съй злаго наклоненія, мучаше го както и другы-те, не можаше обаче да не почита негова-та добродѣтель, понеже гледаше че не оставяше никогда неисполнена своя-та должностъ, Даваше нему и пѣнезы за нужны-те иждивенія, и когда-то отхождаше на село-то, оставяше му ключа на стая-та си. Той воевода не любяше прочитаніе-то, но имаше богата книгохранилица, за да заключавать дошественницы-те въ дома му че бѣ образованный; понеже на него мѣсто единъ чиновникъ, кой не учаше Історіи, мнешесе совѣмъ непросвѣщенный. Злощастный като совершаваше военнаго своего долга, вмѣсто да ходи да ся упива и да играе сосъ другари-те си, онъ ся затваряше въ стая-та на воевода-та, и ся трудяше да научи художество-то си, прочи-